

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie, że opóźnienie w zapłacie przez Komisję ostatniej transzy finansowania na rzecz skarżącej w ramach umowy dotyczącej projektu „Collaboration Environment for Strategic Innovation (Laboranova)”, to jest kwoty 20 665,17 EUR, stanowi naruszenie jej zobowiązań umownych oraz o nakazanie Komisji zapłaty na rzecz skarżącej kwoty 20 665,17 EUR z tytułu wydatków poniesionych przez skarżącą w czwartym okresie odniesienia projektu Laboranova, powiększonej o odsetki począwszy od dnia 12 października 2011 r.;
- stwierdzenie, że skarżąca nie jest zobowiązana zwrócić Komisji zaliczki w wysokości 39 657,30 EUR za okres P4 projektu Laboranova;
- zobowiązanie Komisji do zapłaty na rzecz skarżącej kwoty 30 000,00 EUR tytułem naprawienia szkody wyrządzonej reputacji zawodowej, poniesionej przez skarżącą wskutek naruszenia tajemnicy zawodowej przez Komisję, wraz z odsetkami wyrównawczymi począwszy od dnia 6 października 2011 r. do dnia wydania wyroku w niniejszej sprawie oraz odsetkami za opóźnienie począwszy od dnia wydania wyroku w niniejszej sprawie do momentu całkowitej zapłaty, i
- obciążenie Komisji kosztami skarżącej.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszej skardze skarżąca przedstawia dwa żądania.

W pierwszej kolejności, skarżąca przedstawia żądanie na podstawie art. 272 TFUE oparte na odpowiedzialności Komisji wynikającej z umowy nr 035262 dotyczącej wykonania projektu „Collaboration Environment for Strategic Innovation (Laboranova)”. W szczególności skarżąca utrzymuje, że choć wykonała ona w pełni i należyście swoje zobowiązania umowne, Komisja, nie mając do tego prawa i z naruszeniem wspomnianej umowy oraz zasady dobrej wiary, odrzuciła wydatki skarżącej za okres P4 i zawiesiła płatność na jej rzecz. Z tego powodu skarżąca utrzymuje, że Komisja jest zobowiązana wypłacić jej kwotę 20 665,17 EUR, powiększoną o odsetki przewidziane w klauzuli II 28 ust. 7 załącznika II do umowy począwszy od dnia 12 października 2011 r., oraz że Komisja nie jest uprawniona do żądania od Planet zwrotu zaliczki za okres P4 w wysokości 39 657,30 EUR.

W drugiej kolejności skarżąca przedstawia żądanie na podstawie art. 340 akapit drugi TFUE oparte na odpowiedzialności pozaimownej Komisji. W szczególności skarżąca utrzymuje, że Komisja, informując koordynatora projektu o przeprowadzaniu audytu finansowego wobec skarżącej, naruszyła ewidentnie przepisy dotyczące ochrony tajemnicy zawodowej, szkodząc tym samym reputacji zawodowej skarżącej. Z tego powodu skarżąca domaga się naprawienia poniesionej przez nią szkody

niematerialnej wraz z odsetkami (odsetkami wyrównawczymi za okres od dnia niezgodnego z prawem udzielenia wspomnianej informacji do dnia wydania wyroku w niniejszej sprawie oraz do momentu całkowitej zapłaty należnego zadośćuczynienia), zastrzegając sobie wyraźnie prawo do żądania odszkodowania z tytułu ewentualnych szkód materialnych powstałych wskutek bezprawnego zachowania Komisji.

Odwołanie wniesione w dniu 16 lutego 2012 r. przez Guido Stracka od postanowienia wydanego w dniu 7 grudnia 2011 r. przez Sąd do spraw Służby Publicznej w sprawie F-44/05 RENV, Strack przeciwko Komisji

(Sprawa T-65/12 P)

(2012/C 118/46)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Guido Strack (Kolonia, Niemcy) (przedstawiciel: H. Tettenborn, adwokat)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania

Wnoszący odwołanie wnosi do Sądu o:

- uchylene w całości postanowienia Sądu do spraw Służby Publicznej (druga izba) wydanego w dniu 7 grudnia 2011 r. w sprawie F-44/05 RENV;
- zasądzenie od pozwanej, zgodnie z żądaniem skarżących sformułowanym w pkt A.4.1. pisma procesowego z dnia 21 lutego 2011 r. w postępowaniu w sprawie F-44/05 RENV i uzasadnionego w pkt 78-85 tego pisma procesowego, zapłaty na rzecz skarżącego zadośćuczynienia z tytułu przewlekłości postępowania na podstawie art. 6 EKPC w wysokości, co najmniej, 2 500 EUR;
- obciążenie Komisji całością kosztów niniejszego postępowania odwoławczego.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnoszący odwołanie podnosi cztery zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy: naruszenie nakazu ustanowienia sądu na mocy ustawy, art. 6 ust. 1 europejskiej Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności (EKPC), art. 47 ust. 2 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej (karty) i art. 4 ust. 4 załącznika I do statutu Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej

W tym kontekście wnoszący odwołanie podnosi, że początkowo sprawa została przydzielona innej izbie Sądu do spraw Służby Publicznej, a dla późniejszego ponownego przydzielenia sprawy brak jest wymaganej podstawy prawnej.

2) Zarzut drugi: naruszenie art. 8 ust. 2 załącznika I do statutu Trybunału Sprawiedliwości, a zarazem art. 73 regulaminu postępowania przed Sądem do spraw Służby Publicznej

Wnoszący odwołanie podnosi w tym kontekście, że w związku z żądaniem wnoszącego odwołanie, sformułowanym nie w skardze, lecz dopiero w późniejszym piśmie procesowym, wydanie postanowienia o przekazaniu sprawy do rozpoznania nie jest możliwe, ponieważ żądanie to nie jest samodzielne i nie może zostać oddzielone od sprawy.

3) Zarzut trzeci: naruszenie art. 8 ust. 2 załącznika I do statutu Trybunału Sprawiedliwości i art. 73 regulaminu postępowania przed Sądem do spraw Służby Publicznej

Wnoszący odwołanie podnosi ponadto, że spór prawny jest związany ze stosunkiem pracy, z czego, zgodnie z art. 1 załącznika I do statutu Trybunału Sprawiedliwości, wynika właściwość Sądu do spraw Służby Publicznej.

4) Zarzut czwarty: naruszenie art. 6 ust. 1 EKPC i art. 47 karty

Wnoszący odwołanie podnosi w końcu, że na skutek przyjętej linii postępowania Sąd do spraw Służby Publicznej naruszył zasady zagwarantowania prawa do bycia wysłuchanym przez sąd i postępowania kontrydiktoryjnego oraz potraktował go niesprawiedliwie.

Skarga wniesiona w dniu 16 lutego 2012 r. — Mecafer przeciwko Komisji

(Sprawa T-74/12)

(2012/C 118/47)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Mecafer SA (Valence, Francja) (przedstawiciel: R. MacLean, solicitor)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie, że skarga jest dopuszczalna;
- częściowe stwierdzenie nieważności art. 1 decyzji Komisji nr C(2011) 8804 wersja ostateczna z dnia 6 grudnia 2011 r. w zakresie, w jakim przyznaje skarżącej jedynie częściową refundację ceł antydumpingowych zapłaconych przez nią i bezprawnie wstrzymuje wypłatę dodatkowych refundacji ceł antydumpingowych, które słusznie należą się skarżącej;

— utrzymanie w mocy zaskarżonej decyzji do czasu, aż Komisja Europejska wyda przepisy niezbędne do zastosowania się do orzeczenia Sądu;

— obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1) Zarzut pierwszy, wedle którego pozwana popełniła oczywisty błąd w ocenie przy stosowaniu odpowiedniej i rozsądnej marży importowej niepowiązanego importera z Unii, przez co nie ustaliła wiarygodnej ceny eksportowej dla potrzeb wyliczenia prawidłowej kwoty refundacji ceł antydumpingowych, co doprowadziło do naruszenia art. 2 ust. 9 i art. 18 ust. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009⁽¹⁾.

2) Zarzut drugi, wedle którego pozwana popełniła oczywisty błąd w ocenie poprzez odliczenie ceł antydumpingowych jako kosztu przy obliczaniu ceny eksportowej przez co nie ustaliła wiarygodnego marginesu dumpingu dla potrzeb wyliczenia prawidłowej kwoty refundacji ceł antydumpingowych, co doprowadziło do naruszenia art. 2 ust. 9 i 11 oraz art. 11 ust. 10 rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009.

3) Zarzut trzeci, wedle którego pozwana nie poinformowała skarżącej w sposób szybki i adekwatny o wymogach, jakich należy przestrzegać w celu spełnienia przesłanek określonych w art. 11 ust. 10 rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009, naruszając tym samym prawo do obrony stanowiące ogólną zasadę prawa Unii, jak również zasadę dobrej administracji, która także stanowi ogólną zasadę prawa Unii, a ponadto naruszyła art. 41 Karty praw podstawowych.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. L 343, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 16 lutego 2012 r. — Nu Air Polska przeciwko Komisji

(Sprawa T-75/12)

(2012/C 118/48)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Nu Air Polska sp. z o.o. (Warszawa, Polska) (przedstawiciel: R. MacLean, Solicitor)